

værner mere om den communale Selvstændighed. Det er vel sandt, at det deler Magten mellem Magistraten og Borgerrepræsentantskabet, men vi maae vel lægge Mærke til, at af Magistratens 9 Medlemmer ere de 8 udgaaede af Borgerrepræsentantskabets eget Valg, og af disse 8 ere igjen de 4 kun valgte paa en Tid af 6 Aar, og altsaa at betragte som hørende mere til Borgerrepræsentantskabet end til Magistraten. De ere at betragte som Borgerrepræsentantskabets Repræsentanter i Magistraten, og kun een Borgermester behøver at være enig med disse 4 Mand for at danne Majoritet i Magistraten. Jeg kan altsaa ikke indsee, at Faren for, at disse to Myndigheder ikke skulde komme overeens og fremme Sagerne med tilbørlig Hurtighed, er stor. Det er blevet sagt imod Uvedelingen, at man frygtede for det Exempel, som derved blev givet for de andre Communer's Bedkommende. Det forekommer mig, at Afstanden imellem Kjøbenhavn og de andre Communer er saa stor, idet Landets andre største Communer kun ere $\frac{1}{3}$ Deel af hvad Kjøbenhavns Commune er, at der ikke kan være Tale om at overføre, hvad der passer for en saa stor Commune som Kjøbenhavn, paa de langt mindre Communer. Jeg antager, at der ikke kan være Tale om at overføre et saa sammensat Maskineri paa de andre Communer, thi der vil jeg fuldkommen indrømme, at det vilde være urimeligt. Jeg har indrømmet, at Administrationen blev simplere og hurtigere ved Fleertallets System, men jeg paastaer, at Controllen bliver svagere. Derfor nemlig Magistraten er dygtig og forstaaer at gjøre sig til Herre over Borgerrepræsentantskabets Flerhed, saa vil den regjere enealdig, saa vil den ikke i nogen væsentlig Grad generes af den Deel af Communalbestyrelsen, som bærer Navnet af Borgerrepræsentanter. Men er det en daarlig Magistrat, saa vil Borgerrepræsentantskabet selv, hvad det tildeels gjør nu, udføre den største Deel — jeg vil ikke sige af den daglige, men af den højere Administration, det vil sige selv bestyre de større communale Foretagender. I saa Tilfælde vil Controllen ogsaa være svag, idet der ikke vil være nogen Autoritet udenfor Communalbestyrelsen, som kan kontrollere den. Derimod vil den Skinsyge, som jo altid op-

staaer imellem to sideordnede Forsamlinger, holde den enes Vind aabne for den andens Synber og Feil; det er en af Lokammersystemets Fordere, som man ikke skal forkaste i en Commune, der er saa stor, at dens aarlige Udgift beløber sig til henved 1 Million Rd. Den ærede Ordfører for Fleertallet har sagt, at man langt lettere kunde komme ud af det med Magistraten, naar Borgerrepræsentantskabet og Magistraten forhandlede sammen i samme Sal, end naar de forhandlede hver for sig; det skal jeg villig indrømme. Men Mindretallets Forslag udelukker jo ingenlunde, at disse to Autoriteter forhandle sammen; det foreskriver jo tværtimod, at de skulle forhandle sammen i alle Budgetsager, det tilstedes Borgmesteren, Overpræsidenten og Raadmændene Udgang til alle Borgerrepræsentantskabets Møder og Ret til at tage Deel derti, saa at det, der egentlig tabes derved, at de ikke behøve at tage deres Beslutning paa Stedet, forekommer mig ikke at have Stort at betyde. Borgerrepræsentantskabet vil jo i Regelen kende Magistratens Mening, forinden denne trækker sig tilbage til sit eget „Lokammer“, som den ærede Ordfører kaldte det, for at raadslaae; og det vil altsaa kunne tage Hensyn til Magistratens muligt afvigende Mening ved at afgive sit Votum. For overlede Beslutninger vil jeg gjerne indrømme, er Faren heller ikke meget stor ved Lokammersystemet; thi der vil jo Regjeringens Tilsynsmand, der vil jo Regjeringen selv være tilstede og kan i paakommende Tilfælde gribe ind. Men jeg kan paa den anden Side ingenlunde indrømme, at under Uvedelingen Borgerrepræsentantskabets Myndighed kun skulde bestaae i at sige Nei, da det efter § 19 har et fuldstændigt Initiativ til at bringe enhver som helst Sag under Forhandling. Det var en mindre correct Fremstilling af denne Paragraphs Indhold, som den ærede Ordfører gav, naar han sammenstillede den med den Bestemmelse i Fleertallets Forslag, at Budgettet skal forelægges Ministeriet til Approbation, thi vel at mærke, Retten til at kunne appellere til Ministeren er i Mindretallets Forslag ikke givet begge Communalbestyrelsens Afdelinger; den er kun givet den ene Afdeling nemlig Borgerrepræsentantskabet, Magistraten kan ikke